

การศึกษาปัญหาและแนวทางการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาไทยระดับ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มโรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่เข้าร่วม
โครงการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและการพัฒนาท้องถิ่นโดยมีสถาบันอุดมศึกษา
เป็นพี่เลี้ยงเครือข่ายภาคกลางตอนบน

The study of problems and Guidelines about
Learning Management of Prathomsuksa 1 Thai Language Teachers
Under a Group of Schools at the Basic Education Level Participated
in the Project for the Development of Education and Local
Development with Higher Education Institutions as Mentors
in the Upper Central Region Network

จตุพร มีสกุล¹ สุรรัตน์ ณิชพัฒน์² เกียรติชัย เดชพิทักษ์ศิริกุล³
นิตยา มีสุวรรณ⁴ สุนีย์ ลีลาพรพินิจ⁵

Chatuporn Misakul¹, Sureerat Nichaphat², Kiaticchai Dejpitaksirikul³,
Nittaya Meesuwan⁴, Sunee Leelapornpinit⁵

หลักสูตรภาษาไทยธุรกิจ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต¹⁻⁵

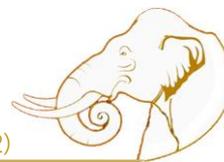
Business Thai Program, Faculty of Arts, Dhurakij Pundit University¹⁻⁵

Email: chatuporn.mis@dpu.ac.th¹, sureerat.sil@dpu.ac.th², kiaticchai.dej@dpu.ac.th³,
nittaya.mee@dpu.ac.th⁴, sunee.lee@dpu.ac.th⁵

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับปัญหาการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 2) เปรียบเทียบสถานภาพของครูภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีผลต่อปัญหาการจัดการเรียนรู้ และ 3) เสนอแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตัวอย่างในงานวิจัยนี้คือ ครูสอนภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในกลุ่มโรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่เข้าร่วมโครงการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและการพัฒนาท้องถิ่นโดยมีสถาบันอุดมศึกษาเป็นพี่เลี้ยงเครือข่ายภาคกลางตอนบน จำนวน 56 คน เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้การวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการวิเคราะห์ผลต่างค่าเฉลี่ยรายคู่

ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาวิธีการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยปัญหาด้านวิธีการสอนมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ส่วนปัญหาการจัดการเรียนรู้ด้านเนื้อหาหลักภาษาไทยของครูภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 อยู่ในระดับปานกลางทุกขั้นตอน ค่าเฉลี่ยสูงสุดคือขั้นการวัดและประเมินผล เมื่อเปรียบเทียบสถานภาพของครูภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในด้านเพศ อายุ การศึกษา และประสบการณ์การสอนในโรงเรียน พบว่า มีเพียงปัจจัยด้านประสบการณ์การสอนในโรงเรียนที่มีผลต่อปัญหาการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มี 2 แนวทาง คือ แนวทางที่หนึ่ง คือ การพัฒนาครูผู้สอน ได้แก่ การส่งเสริมให้ครูพัฒนาตนเอง การสร้างระบบพี่เลี้ยงในโรงเรียน และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเครือข่ายนอก

โรงเรียน แนวทางที่สอง คือ การพัฒนาผู้เรียนและการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ การวิเคราะห์ผู้เรียนรายบุคคล การจัดกิจกรรมเสริมการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน และวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

คำสำคัญ: ปัญหาการจัดการเรียนรู้; แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้; ครูภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

Abstract

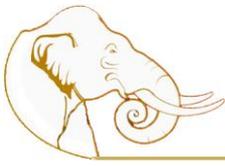
The objectives of this research were (1) to investigate levels of problems of learning management among Prathomsuksa 1 (Primary Education Level 1) Thai language teachers, (2) to compare personal characteristics of the Thai language teachers affecting the problems of learning management, and (3) to propose guidelines for the development of learning management for the Thai language teachers. The samples were 56 teachers under the Project for the Development of Education and Local Development with Higher Education Institutions as Mentors (U-School Mentoring Project) in the upper central region network. The research tools used for data collection were questionnaires and interviews. Statistics used for data analysis included mean and standard deviation, and statistics for hypothesis testing were t-test independent, F-test, and LSD test.

The results showed that the problems of learning management of Thai subject at Prathomsuksa 1 were at a high level in all dimensions. The first dimension with the highest average was teaching methods. As for the problem of learning management of Thai grammar among the teachers of Prathomsuksa 1, it was found to be at the moderate level in every stage, and the first highest average was the measurement and evaluation stage. Regarding the investigation of the Thai language teachers' personal characteristics, including gender, age, education, and teaching experience in schools, only the teaching experience was found to have effects on the problems of learning management at the significant level of 0.05. Concerning the guidelines for the development of learning management for the Thai language teachers of Prathomsuksa 1, there are two approaches. The first one is teacher development, which includes encouraging teachers to perform self-development, creating a mentoring system in a school, and conducting knowledge sharing with networks outside the schools. The second approach is learner development and development of learning management, i.e. analyzing individual learners, organizing extra activities to enhance learning for learners, and also measuring and evaluating learning outcomes.

Keywords: Problems of teaching-learning management; Guidelines for development of teaching-learning management; Thai language teachers of Prathomsuksa 1

บทนำ

นโยบายการพัฒนาศักยภาพและคุณภาพผู้เรียนระดับประถมศึกษาของสำนักคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ประจำปี 2563 ได้ส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้เรียนมีทักษะด้านภาษาไทยเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ โดยกำหนดตัวชี้วัดไว้ว่า ผู้เรียนทุกระดับมีสมรรถนะสำคัญตามหลักสูตร มีทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษ ที่ 21 โดยเฉพาะทักษะด้านการอ่านออกและเขียนได้หรือการรู้หนังสือ

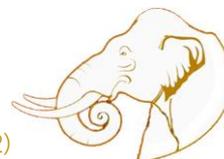
(literacy) ซึ่งเป็นทักษะด้านความรู้ (Hard Skills) ในระดับพื้นฐานการอ่านออกเขียนได้จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้วิชาต่าง ๆ ได้ ส่วนในระดับที่สูงขึ้นจะช่วยให้ผู้เรียนสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถวิเคราะห์สาร และถ่ายทอดความคิดได้อย่างเหมาะสม (สำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2563) ทั้งยังสอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579 ของสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2560) ที่กำหนดเป้าหมายไว้ชัดเจนเช่นกันว่าร้อยละการอ่านของคนไทย (อายุตั้งแต่ 6 ปี ขึ้นไป) ต้องเพิ่มขึ้น

แม้ว่านโยบายและแผนการพัฒนาศึกษาของชาติจะให้ความสำคัญแก่เรื่องดังกล่าว แต่การอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ของผู้เรียนระดับชั้นประถมศึกษาก็ยังคงเป็นปัญหาอยู่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนยังไม่น่าพอใจ เมื่อพิจารณาจากผลการทดสอบความสามารถพื้นฐานระดับชาติ (NT) ด้านการอ่านและเขียนภาษาไทยพบว่า มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับพอใช้เท่านั้น กล่าวคือในปีการศึกษา 2562 มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 46.46 และปีการศึกษา 2563 มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 47.46 (สำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, เว็บไซต์, 2564)

จากการสำรวจงานวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่ทำให้ผู้เรียนระดับชั้นประถมศึกษาอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ (กิ่งรัก จบศรี, 2561; จิตติขวัญ ภูพันธุ์ตระกูล และคณะ, 2562) พบว่า ปัจจัยด้านผู้สอนเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างยิ่งที่มีผลต่อการอ่านออกเขียนได้ของผู้เรียน ส่วนงานวิจัยที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษา (ณัฐพงศ์ เชื้อเพชร, 2560; สุพัตรา คำโพธิ์, 2560) พบว่าปัญหาส่วนหนึ่งเกิดจากผู้สอน โดยผู้สอนบางคนมีปัญหาการจัดการเรียนการสอนตั้งแต่ขั้นการเตรียมการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนไปจนถึงขั้นการวัดและประเมินผล

จากการสำรวจงานวิจัยข้างต้นทำให้เห็นว่า ปัญหาการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาไทยและปัจจัยด้านครูผู้สอนที่มีสถานภาพในด้านเพศ อายุ การศึกษา และประสบการณ์การสอนในโรงเรียนแตกต่างกันเป็นประเด็นที่น่าสนใจศึกษา ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจสำรวจและศึกษาวิเคราะห์ปัญหาการจัดการเรียนการสอนของครูภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งเป็นระดับชั้นที่ผู้เรียนเริ่มต้นเรียนหลักการอ่านและเขียนภาษาไทย กระบวนการถ่ายทอดความรู้ความเข้าใจเรื่องหลักภาษาไทยของครูจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ผู้เรียนอ่านออกเขียนได้ โดยผู้เรียนระดับชั้นนี้ต้องอ่านคำพื้นฐาน เข้าใจความหมายของคำ และเขียนคำพื้นฐานได้ไม่น้อยกว่า 600 คำ รวมถึงเขียนประโยคง่าย ๆ ได้ จึงถือว่าอ่านออกเขียนได้ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2553)

ผู้วิจัยเลือกศึกษากลุ่มครูสอนภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในกลุ่มโรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่เข้าร่วมโครงการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและการพัฒนาท้องถิ่นโดยมีสถาบันอุดมศึกษาเป็นพี่เลี้ยงเครือข่ายภาคกลางตอนบน เนื่องจากโครงการนี้มุ่งเน้นให้สถาบันอุดมศึกษานำความรู้ความเชี่ยวชาญทางวิชาการของบุคลากรจากสถาบันอุดมศึกษามาช่วยพัฒนาศักยภาพครูในด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยเฉพาะยกระดับความรู้ด้านภาษาไทยของครูผู้สอน และมุ่งแก้ปัญหาการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ตลอดจนผู้วิจัยยังศึกษาวิเคราะห์และสัมภาษณ์เชิงลึกในประเด็นด้านการสอนเนื้อหาหลักภาษาไทยของครูภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 รวมทั้งเปรียบเทียบสถานภาพของครูภาษาไทย ที่มีผลต่อปัญหาการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาไทยอีกด้วย ซึ่งจะทำให้ได้ข้อมูลปัญหาที่แท้จริงเกี่ยวกับการสอน หลักภาษาไทย และช่วยแก้ปัญหาด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ของครูอันเป็นหัวใจสำคัญของการเรียนรู้และพัฒนาทักษะการอ่านออกเขียนได้ของผู้เรียน

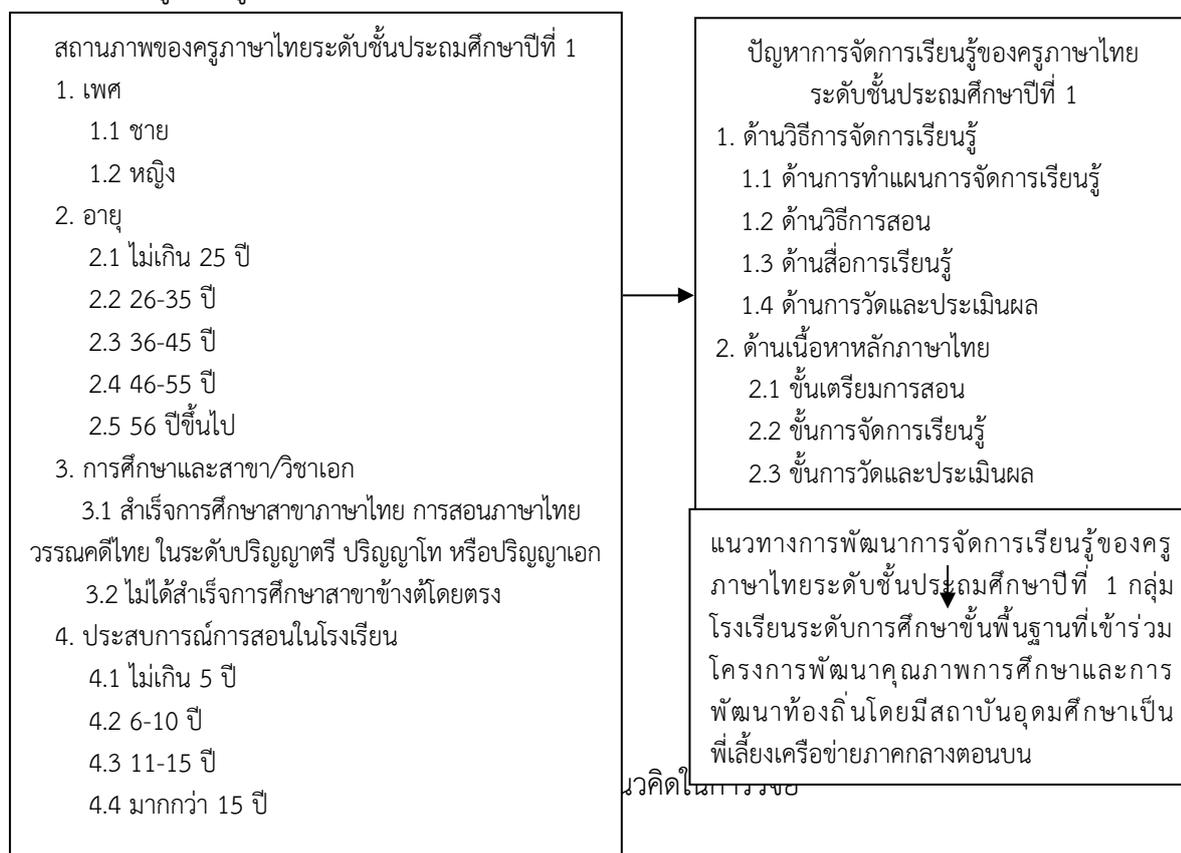

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับปัญหาการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในกลุ่มโรงเรียนการศึกษาขั้นพื้นฐานที่เข้าร่วมโครงการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและการพัฒนาท้องถิ่นโดยมีสถาบันอุดมศึกษาเป็น พี่เลี้ยงเครือข่ายภาคกลางตอนบน
2. เพื่อเปรียบเทียบสถานภาพของครูภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีผลต่อปัญหาการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
3. เพื่อนำเสนอแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

กรอบแนวคิดการวิจัย

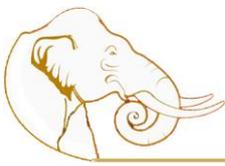
งานวิจัยนี้เป็นการศึกษาเชิงปริมาณและคุณภาพ ศึกษาปัญหาการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในกลุ่มโรงเรียนตัวอย่างที่มีลักษณะสถานภาพแตกต่างกัน เมื่อได้ผลจากการศึกษาปัญหา การจัดการเรียนรู้ดังกล่าวแล้วนำมาวิเคราะห์และอภิปรายผลเพื่อนำเสนอแนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยมีรายละเอียดดังนี้

แนวคิดในการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณและคุณภาพ โดยมีขั้นตอนการศึกษาดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จากนั้นนำข้อมูลมากำหนดกรอบในการสร้างเครื่องมือเพื่อใช้ในการเก็บข้อมูลให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์
2. กำหนดกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัย กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในงานวิจัยนี้ คือ ครูภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในกลุ่มโรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่เข้าร่วมโครงการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและการพัฒนาท้องถิ่นโดยมีสถาบันอุดมศึกษาเป็นพี่เลี้ยงเครือข่ายภาคกลางตอนบนประจำปีงบประมาณ

พ.ศ. 2563 ที่เข้าร่วมกิจกรรมแก้ปัญหาอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ของเด็กไทยในโครงการดังกล่าว 59 โรงเรียน ซึ่งอยู่ใน 5 จังหวัด ได้แก่ กรุงเทพมหานคร จังหวัดปทุมธานี นนทบุรี นครนายก และพระนครศรีอยุธยา

3. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้คือ แบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์

3.1 แบบสอบถาม ประกอบด้วยคำถามปลายปิดและปลายเปิด แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ประกอบด้วย ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ปัญหาวิธีการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปัญหาการจัดการเรียนรู้ด้านเนื้อหาหลักภาษาไทยของครูภาษาไทย และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนรู้

3.2 แบบสัมภาษณ์ ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับสภาพการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาไทยและปัญหาการจัดการเรียนรู้ด้านเนื้อหาหลักภาษาไทยของครูภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

3.3 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ สร้างแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ที่สัมพันธ์กับวัตถุประสงค์ของการวิจัย แล้วเสนอให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาตรวจแก้ไข จากนั้นนำแบบสอบถามที่แก้ไขแล้วเสนอให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 ท่าน ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาไทย การสอนภาษาไทย และสถิติวิจัย ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ต่อมารวบรวมคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิมาวิเคราะห์หาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถามโดยมีค่าเฉลี่ยดัชนีความสอดคล้อง (IOC) >.50 รวมทั้งปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

4. เก็บรวบรวมข้อมูลจากเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยข้างต้น

4.1 สํารวจปัญหาการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในกลุ่มโรงเรียนดังกล่าว 59 โรงเรียน ปีการศึกษา 2564 โดยมีผู้ให้ข้อมูลเป็นครูภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 56 คน

4.2 สัมภาษณ์ครูภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลข้างต้นจำนวน 8 คน โดยสุ่มเลือกจากกลุ่มที่สำเร็จการศึกษาและไม่สำเร็จการศึกษาสาขาภาษาไทย การสอนภาษาไทย วรรณคดีไทย และมีประสบการณ์การทำงานในช่วงเวลาไม่เกิน 5 ปี 6-10 ปี 11-15 ปี และมากกว่า 15 ปี

5. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับปัญหาการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ปัญหาการจัดการเรียนรู้ด้านเนื้อหาหลักภาษาไทยของครูภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาการจัดการเรียนรู้ นำเสนอผลเป็นค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทั้งนี้ระดับคะแนนค่าเฉลี่ย ผู้วิจัยใช้สูตรการคำนวณช่วงกว้างของชั้นของวิเชียร เกตุสิงห์ (2538) โดยมีรายละเอียดดังนี้

4.21-5.00 แสดงว่า ระดับปัญหามากที่สุด 3.41-4.20 แสดงว่า ระดับปัญหามาก

2.61-3.40 แสดงว่า ระดับปัญหาปานกลาง 1.81-2.60 แสดงว่า ระดับปัญหาน้อย

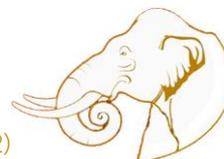
1.00-1.80 แสดงว่า ระดับปัญหาน้อยที่สุด

สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการวิเคราะห์ผลต่างค่าเฉลี่ยรายคู่

6. สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยที่ได้จากการสำรวจปัญหาการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 แบ่งออกเป็น 3 ประเด็นดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. ระดับปัญหาการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

1.1 ด้านวิธีการจัดการเรียนรู้ ผลสำรวจความคิดเห็นครูผู้สอนภาษาไทยระดับประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อปัญหาวิธีการจัดการเรียนรู้สามารถแสดงได้ตามตารางดังนี้

ตารางที่ 1 ตารางแสดงปัญหาวิธีการจัดการเรียนรู้

ปัญหาวิธีการจัดการเรียนรู้	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา
ด้านการทำแผนการจัดการเรียนรู้	3.56	1.24	มาก
ด้านวิธีการสอน	3.65	1.10	มาก
ด้านสื่อการเรียนรู้	3.56	1.11	มาก
ด้านการวัดและประเมินผล	3.53	1.07	มาก
รวมทุกด้าน	3.57	1.13	มาก

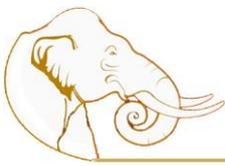
จากตารางพบว่า ครูสอนภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เห็นว่าปัญหาการจัดการเรียนรู้ทุกด้านอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.57$, S.D.=1.13) และเมื่อพิจารณาแต่ละด้านพบว่า ค่าเฉลี่ยอันดับหนึ่งคือ ปัญหาด้านวิธีการสอน ($\bar{X}=3.65$ S.D.=1.10) อันดับสองมีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ ด้านการทำแผนการจัดการเรียนรู้และด้านสื่อการเรียนรู้ ($\bar{X}=3.56$, S.D.=1.11) ส่วนอันดับสุดท้ายคือ ด้านการวัดและประเมินผล ($\bar{X}=3.53$, S.D.=1.07)

ปัญหาด้านการทำแผนการจัดการความรู้ที่พบมากที่สุดสามอันดับแรกคือ เรื่องการศึกษาหาข้อมูลเกี่ยวกับเนื้อหาที่จะสอน วิธีการสอน และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จากแหล่งทรัพยากรสารสนเทศต่าง ๆ ก่อนการทำแผนการจัดการเรียนรู้และการสอน ($\bar{X}=3.66$, S.D.=1.20) รองลงมาคือเรื่องการจัดกิจกรรมเสริมนอกเวลาให้ผู้เรียนที่มีปัญหาด้านการอ่านและเขียนภาษาไทย ($\bar{X}=3.63$, S.D.=1.17) การกำหนดเวลาได้เหมาะสมกับเนื้อหาที่จะสอนในแต่ละคาบเรียน ($\bar{X}=3.63$, S.D.=1.21) และการศึกษาและกำหนดวิธีการวัดผลและประเมินผลให้ตรงตามจุดประสงค์ในแผนการจัดการเรียนรู้และสอดคล้องกับเนื้อหาที่จะสอนในแต่ละคาบเรียน ($\bar{X}=3.63$, S.D.=1.32)

ปัญหาด้านวิธีการสอนที่พบมากที่สุดสามอันดับแรกคือ เรื่องการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นการฝึกให้ผู้เรียนอ่านออกเขียนได้ ($\bar{X}=3.88$, S.D.=1.10) รองลงมาคือ เรื่องการจัดกิจกรรมเสริมนอกเวลาให้ผู้เรียนที่มีปัญหาด้านการอ่านและเขียนภาษาไทย ($\bar{X}=3.80$, S.D.=1.09) และการเลือกเทคนิคหรือวิธีการสอนให้เหมาะสมกับสภาพหรือความสามารถของผู้เรียน ($\bar{X}=3.79$, S.D.=1.06)

ปัญหาด้านสื่อการเรียนรู้ที่พบมากที่สุดสามอันดับแรกคือ เรื่องการใช้สื่อประกอบการเรียนรู้ที่หลากหลาย ($\bar{X}=3.64$, S.D.=1.07) รองลงมาคือการใช้สื่อประกอบการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับเนื้อหาที่จะสอนในแต่ละคาบเรียน ($\bar{X}=3.59$, S.D.=1.11) ส่วนอันดับสามมีค่าเฉลี่ยเท่ากันสองเรื่องคือการใช้สื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียน ($\bar{X}=3.57$, S.D.=1.11) และสื่อการเรียนรู้มีความทันสมัย ($\bar{X}=3.57$, S.D.=1.19)

ปัญหาด้านการวัดและประเมินผลที่พบมากที่สุดสามอันดับแรกคือ เรื่องการใช้วิธีการวัดผลและประเมินผลหลายมิติ ($\bar{X}=3.59$, S.D.=1.04) รองลงมาคือเรื่องเท่ากันคือ การสร้างเครื่องมือวัดผลและการประเมินผลที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดของหลักสูตร จุดประสงค์การเรียนรู้ และเนื้อหาที่จะสอนในแต่ละคาบเรียน ($\bar{X}=3.57$, S.D.=1.01) การกำหนดเกณฑ์การผ่านการประเมินผลตามตัวบ่งชี้ของหลักสูตร จุดประสงค์การเรียนรู้ และเนื้อหาที่จะสอนในแต่ละคาบเรียน ($\bar{X}=3.57$, S.D.=1.06) และการวัดผลและประเมินผลการเรียน

ของนักเรียนที่สอดคล้องตามจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหาที่จะสอนในแต่ละคาบเรียน ($\bar{X}$ =3.57, S.D.=1.08)

1.2 ด้านเนื้อหาหลักภาษาไทย ผลสำรวจความคิดเห็นครูผู้สอนภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อปัญหาการจัดการเรียนรู้ด้านเนื้อหาหลักภาษาไทยสามารถแสดงได้ตามตารางดังนี้

ตารางที่ 2 ตารางแสดงปัญหาการจัดการเรียนรู้ด้านเนื้อหาหลักภาษาไทย

ปัญหาการจัดการเรียนรู้ด้านเนื้อหาหลักภาษาไทย	$\bar{X}$	S.D.	ระดับปัญหา
ขั้นเตรียมการสอน	3.11	1.53	ปานกลาง
ขั้นการจัดการเรียนรู้	3.29	1.38	ปานกลาง
ขั้นการวัดและประเมินผล	3.33	1.32	ปานกลาง
รวมทุกด้าน	3.24	1.32	ปานกลาง

จากตารางพบว่า ครูสอนภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เห็นว่าปัญหาการจัดการเรียนรู้ด้านเนื้อหาหลักภาษาไทยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}$ =3.24, S.D.=1.32) และเมื่อพิจารณาแต่ละขั้นตอนพบว่า ค่าเฉลี่ยอันดับหนึ่งคือ ขั้นการวัดและประเมินผล ($\bar{X}$ =3.33, S.D.=1.32) อันดับสองคือ ขั้นการจัดการเรียนรู้ ($\bar{X}$ =3.29, S.D.=1.38) และอันดับสามคือ ขั้นเตรียมการสอน ($\bar{X}$ =3.11, S.D.=1.53)

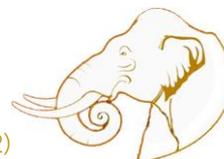
ปัญหาขั้นเตรียมการสอนที่ครูเห็นว่ามียุทธศาสตร์มากที่สุดสามอันดับแรกคือ เรื่องสระ ($\bar{X}$ =3.21, S.D.=1.52) รองลงมาคือ เรื่องอักษรนำ ($\bar{X}$ =3.18, S.D.=1.51) และเรื่องการผันอักษรสามหมู่ทั้งคำเป็นและคำตาย ($\bar{X}$ =3.16, S.D.=1.52) ปัญหาขั้นการจัดการเรียนรู้ที่ครูเห็นว่ามียุทธศาสตร์มากที่สุดสามอันดับแรกคือ เรื่องวรรณยุกต์ ($\bar{X}$ =3.38, S.D.=1.38) อันดับสองคือ เรื่องอักษรสามหมู่หรือไตรยางศ์ ($\bar{X}$ =3.34, S.D.=1.38) อันดับสามมีสองเรื่องคือ เรื่องสระเปลี่ยนรูปหรือลดรูป ($\bar{X}$ =3.32, S.D.=1.39) และเรื่องการผันอักษรสามหมู่ทั้งคำเป็นและคำตาย ($\bar{X}$ =3.32, S.D.=1.32) ส่วนปัญหาขั้นการวัดและประเมินผลที่ครูเห็นว่ามียุทธศาสตร์มากที่สุดสามอันดับแรกคือ เรื่องการผันอักษรสามหมู่ทั้งคำเป็นและคำตาย ($\bar{X}$ =3.41, S.D.=1.32) รองลงมาคือ เรื่องวรรณยุกต์ ($\bar{X}$ =3.39, S.D.=1.34) และเรื่องอักษรสามหมู่หรือไตรยางศ์ ($\bar{X}$ =3.36, S.D.=1.34)

2. การเปรียบเทียบสถานภาพของครูภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีผลต่อปัญหาการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

เมื่อเปรียบเทียบสถานภาพของครูภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในด้านเพศ อายุ การศึกษา และประสบการณ์การสอนในโรงเรียน พบว่า มีเพียงปัจจัยด้านประสบการณ์การสอนในโรงเรียนที่มีผลต่อปัญหาการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 สามารถแสดงได้ตามตารางดังนี้

ตารางที่ 3 ตารางแสดงการเปรียบเทียบปัญหาการจัดการเรียนรู้ของครูโดยพิจารณาตามตัวแปรเรื่องประสบการณ์ การสอนในโรงเรียน

ปัญหาการจัดการเรียนรู้	ค่าเฉลี่ย (Mean)				F	Sig
	ไม่เกิน 5 ปี	6-10 ปี	11-15 ปี	มากกว่า 15 ปี		
ด้านวิธีการจัดการเรียนรู้	3.45	3.94	2.76	3.72	2.083	0.114
ด้านเนื้อหาหลักภาษาไทย	2.99	4.04	2.64	2.99	2.759	0.049*

จากตารางจะเห็นได้ว่าด้านวิธีการจัดการเรียนรู้ ครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์การสอนไม่เกิน 5 ปี 6-10 ปี และมากกว่า 15 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับปัญหาวิธีการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย 3.41-4.20) ส่วนครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์การสอน 11-15 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับปัญหาวิธีการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย 2.61-3.40) ส่วนด้านเนื้อหาหลักภาษาไทยพบว่า ครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์การสอน 6-10 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับปัญหาด้านเนื้อหาหลักภาษาไทยอยู่ในระดับมาก ส่วนครูภาษาไทยที่มีประสบการณ์การสอนไม่เกิน 5 ปี 11-15 ปี และมากกว่า 15 ปี มีค่าเฉลี่ยระดับปัญหาด้านเนื้อหาหลักภาษาไทยอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อนำค่าเฉลี่ยของปัญหาการจัดการเรียนรู้ด้านวิธีการจัดการเรียนรู้และด้านเนื้อหาหลักภาษาไทยมาพิจารณาร่วมกับปัจจัยด้านประสบการณ์การสอนในโรงเรียนของครูภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า ครูภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีประสบการณ์การสอนต่างกันมีผลต่อระดับปัญหาการจัดการเรียนรู้ด้านเนื้อหาหลักภาษาไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จากการเปรียบเทียบผลต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ปัญหา การจัดการเรียนรู้ของครูโดยพิจารณาตามตัวแปรเรื่องประสบการณ์การสอนในโรงเรียน สามารถแสดงได้ตามตารางดังนี้

ตารางที่ 4 ตารางแสดงการเปรียบเทียบผลต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ปัญหาวิธีการจัดการเรียนรู้ของครูโดยพิจารณาตาม ตัวแปรเรื่องประสบการณ์การสอนในโรงเรียน

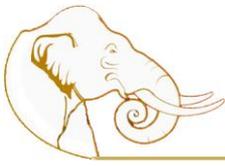
ปัญหาวิธีการจัดการเรียนรู้	ผลต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ประสบการณ์การสอน 6-10 ปี กับ 11-15 ปี
ด้านการทำแผนการจัดการเรียนรู้	0.016*
ด้านวิธีการสอน	0.045*
ด้านสื่อการเรียนรู้	0.014*
ด้านการวัดและประเมินผล	0.043*

จากตารางจะเห็นได้ว่า หากพิจารณาผลต่างค่าเฉลี่ยปัญหาวิธีการจัดการเรียนรู้ของครูโดยพิจารณาตามตัวแปรเรื่องประสบการณ์การสอนในโรงเรียนเป็นรายคู่ ประสบการณ์การสอน 6-10 ปี กับ 11-15 ปีมีผลต่อปัญหาวิธีการจัดการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในทุกด้าน

ตารางที่ 5 ตารางแสดงการเปรียบเทียบผลต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ปัญหาด้านเนื้อหาหลักภาษาไทยของครูโดยพิจารณาตามตัวแปรเรื่องประสบการณ์การสอนในโรงเรียน

ปัญหาด้านเนื้อหาหลักภาษาไทย	ผลต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ประสบการณ์การสอนไม่เกิน 5 ปี กับ 6-10 ปี	ผลต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ประสบการณ์การสอน 6-10 ปี กับ 11-15 ปี	ผลต่างค่าเฉลี่ยรายคู่ประสบการณ์การสอน 6-10 ปี กับ มากกว่า 15 ปี
ขั้นเตรียมการสอน	0.031*	0.045*	0.020*
ขั้นการจัดการเรียนรู้	0.013*	0.058	0.035*
ขั้นการวัดและประเมินผล	0.017*	0.034*	0.143

จากตารางจะเห็นได้ว่า หากพิจารณาผลต่างค่าเฉลี่ยปัญหาด้านเนื้อหาหลักภาษาไทยของครูโดยพิจารณาตามตัวแปรเรื่องประสบการณ์การสอนในโรงเรียนเป็นรายคู่ ประสบการณ์การสอนไม่เกิน 5 ปี กับ 6-10 ปีมีผลต่อปัญหาด้านเนื้อหาหลักภาษาไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในทุกชั้น ส่วน

ประสบการณ์การสอน 6-10 ปี กับ 11-15 ปีมีผลต่อปัญหาด้านเนื้อหาหลักภาษาไทยในชั้นการเตรียมการสอนกับการวัดและประเมินผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในขณะที่ประสบการณ์การสอน 6-10 ปี กับ มากกว่า 15 ปีมีผลต่อปัญหาด้านเนื้อหาหลักภาษาไทยในชั้นการเตรียมการสอนกับการจัดการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3. แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จากการประมวลผลจากแบบสอบถามและการสัมภาษณ์สรุปได้ 2 แนวทางคือ การพัฒนาครูผู้สอน และการพัฒนาผู้เรียนและการจัดการเรียนรู้ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

3.1 แนวทางพัฒนาครูผู้สอน

3.1.1 การส่งเสริมให้ครูพัฒนาตนเอง การที่ผู้เรียนในระดับประถมศึกษาจะเรียนรู้ภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้นจำเป็นต้องพัฒนาครูผู้สอนภาษาไทยเป็นอันดับแรกเพื่อจะได้จัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับศักยภาพของผู้เรียน การพัฒนาครูผู้สอนเริ่มจากการส่งเสริมให้ครูพัฒนาตนเองโดยเพิ่มพูนทักษะความรู้ที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ เช่น ศึกษาหาข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตร วิเคราะห์เนื้อหาที่จะสอน ออกแบบกิจกรรมที่เหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหาที่จะสอนในแต่ละคาบเรียน รวมทั้งสืบค้นสื่อประกอบการเรียนรู้และแนวคิดในการจัดกิจกรรมเสริมการเรียนรู้จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ

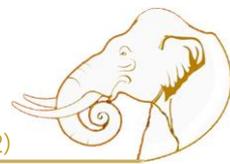
3.1.2 การสร้างระบบพี่เลี้ยงในโรงเรียน กระบวนการสร้างระบบพี่เลี้ยงเริ่มจากการให้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยคัดเลือกครูที่สำเร็จการศึกษาสาขาภาษาไทย ครูที่มีประสบการณ์การสอนการวิชาภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มาหลายปี หรือครูที่ได้รับรางวัลครูภาษาไทยดีเด่นหรือครูผู้สอนดีเด่นสาขาภาษาไทยเพื่อทำหน้าที่เป็น “โค้ช” คอยให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษา และช่วยเหลือทั้งเรื่องการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยให้ครูที่ไม่ได้สำเร็จการศึกษาสาขาภาษาไทยโดยตรงหรือครูที่ต้องการคำแนะนำเพื่อยกระดับคุณภาพของครูภาษาไทย การสร้างระบบพี่เลี้ยงในโรงเรียนจะต้องมีกระบวนการติดตามประเมินผลอย่างต่อเนื่องควบคู่ด้วย

3.1.3 การแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเครือข่ายนอกโรงเรียน การอาศัยความร่วมมือของเครือข่ายโรงเรียนที่อยู่ในสังกัดหรือในเขตพื้นที่การศึกษาเดียวกันก็เป็นอีกแนวทางหนึ่งในการพัฒนาครูผู้สอนและช่วยแก้ไขปัญหาด้านการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยของครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยโรงเรียนที่อยู่ในเครือข่ายเดียวกันควรจัดกิจกรรมที่จะช่วยพัฒนาครูและการจัดการเรียนรู้ร่วมกัน เช่น การอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อระดมความคิดและ แนวทางการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยที่เน้นการแบ่งปันแนวปฏิบัติที่ดีเพื่อให้โรงเรียนที่ร่วมโครงการได้นำไปประยุกต์ใช้ให้เหมาะกับการจัดการเรียนรู้ของตน

3.2 แนวทางพัฒนาผู้เรียนและการจัดการเรียนรู้

3.2.1 การวิเคราะห์ผู้เรียนรายบุคคล การพัฒนาผู้เรียนและการจัดการเรียนการสอนควรเริ่มจากการรู้จักผู้เรียน ครูผู้สอนควรวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคลว่ามีความพร้อมในการเรียนมากน้อยเพียงใด ทั้งด้านร่างกายและจิตใจ พฤติกรรมการเรียนรู้ ปัจจัยแวดล้อมทางสังคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งความรู้ความสามารถด้านการอ่านและการเขียน ผู้สอนควรวิเคราะห์ผู้เรียนก่อนเรียนเพื่อประเมินความสามารถและพื้นฐานความรู้เดิม วิเคราะห์ระหว่างเรียนโดยสังเกตจากพฤติกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียนและการให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบการอ่านและการเขียนอย่างสม่ำเสมอ เพื่อประเมินว่าผู้เรียนแต่ละคนมีพัฒนาการเป็นอย่างไร

3.2.2 การจัดกิจกรรมเสริมการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน การวิเคราะห์ผู้เรียนรายบุคคลที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้ครูผู้สอนรู้ระดับพื้นฐานความรู้และความสามารถในการอ่านและการเขียนของผู้เรียนและสามารถนำผล

ดังกล่าวมาใช้ วางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และพัฒนาผู้เรียนได้ตรงจุด กิจกรรมที่ช่วยพัฒนาการอ่านและเขียนโดยตรง ได้แก่ กิจกรรมการอ่านและเขียนสะกดคำเพื่อช่วยแก้ไขปัญหาและพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนของผู้เรียนควบคู่กันไป กิจกรรมการแต่งประโยคจากภาพหรือกิจกรรมการแต่งนิทาน แล้วนำมาเล่าสู่กันฟัง ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะการอ่าน รู้เรื่อง รู้จักจับประเด็นหรือใจความสำคัญ ตลอดจนฝึกการสื่อสารภาษาไทยทั้งการเขียนและการเล่าเรื่อง เป็นต้น จากการสัมภาษณ์ครูผู้สอนยังพบแนวปฏิบัติที่ดีเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนอีกหลายวิธี เช่น วิธีฝึกอ่านและเขียนซ้ำ ๆ ฝึกเขียนตามคำบอก ใช้แผนผังความคิด (mind map) เพื่อสรุปแนวคิดสำคัญ

3.2.3 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ครูผู้สอนควรออกแบบการวัดและประเมินผลร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นแบบทดสอบหรือข้อสอบ ทั้งยังมีการประเมินข้อสอบโดยครูผู้สอนภาษาไทยและครูผู้สอนระดับชั้นเดียวกันในกรณีที่มีการบูรณาการข้ามวิชา รวมถึงหัวหน้าฝ่ายวิชาการของโรงเรียน (ถ้ามี) อันจะทำให้เกิดกระบวนการการวัดผลและประเมินผลแบบหลายมิติตลอดจนยังสามารถใช้แบบวินิจฉัยการอ่านและการเขียนที่สำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2565) ได้จัดทำขึ้นในโครงการ “สพฐ. ติดตามความรู้ให้เด็กไทยทุกคนอ่านออกเขียนได้” ประกอบด้วย

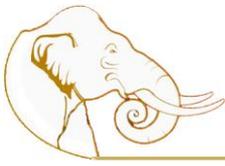
สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

1. ปัญหาวิธีการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ครูสอนภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เห็นว่าปัญหาการจัดการเรียนรู้ทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเรียงตามลำดับจากมากไปน้อยดังนี้ ปัญหาด้านวิธีการสอน ด้านการทำแผนการจัดการเรียนรู้ ด้านสื่อการเรียนรู้ และด้านการวัดและประเมินผล

ด้านการทำแผนการจัดการเรียนรู้ หัวข้อที่มีปัญหามากที่สุดคือ เรื่องการศึกษาหาข้อมูลเกี่ยวกับเนื้อหาที่จะสอน วิธีการสอน และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จากแหล่งทรัพยากรสารสนเทศต่าง ๆ ก่อนการทำแผนการจัดการเรียนรู้และการสอน ครูผู้ตอบแบบสอบถามได้หาทางแก้ปัญหาดังกล่าวโดยการทำแผนการจัดการเรียนรู้ของหน่วยงานอื่นมาใช้ เป็นต้น **ด้านวิธีการสอน** หัวข้อที่มีปัญหามากที่สุดคือ เรื่องการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยเน้นการฝึกให้นักเรียนอ่านออกเขียนได้ โดยเฉพาะการอ่านแจกลูกสะกดคำ ครูผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมว่า ครูยังมีปัญหาเรื่องการหาวิธีที่จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องการอ่านแจกลูกสะกดคำอีกด้วย **ด้านสื่อการเรียนรู้** หัวข้อที่มีปัญหามากที่สุดคือ เรื่องการใช้สื่อประกอบการเรียนรู้ที่หลากหลาย ครูได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมว่า ไม่ค่อยมีสื่อประกอบการเรียน การสอนเท่าที่ควร ครูผู้สอนจึงต้องผลิตเอง หรือใช้สื่อการเรียนการสอนของหน่วยงานอื่น ๆ ส่วน**ด้านการวัดและประเมินผล** หัวข้อที่มีปัญหามากที่สุดคือ เรื่องการใช้วิธีการวัดผลและประเมินผลหลายมิติ ครูได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมว่า ไม่ได้ปรับวิธีการวัดและประเมินผลในขณะที่ยังมีความหลากหลายและมีความสามารถแตกต่างกัน

เรื่องระดับความคิดเห็นของครูที่มีต่อปัญหาการจัดการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับมากทุกด้านเช่นนี้แตกต่างกับงานวิจัยสุพัตรา คำโพธิ์ (2560) ที่ครูให้ความเห็นว่าการจัดการเรียนรู้ทุกด้านไม่มีปัญหา แต่เมื่อพิจารณาจากข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของครูส่วนใหญ่กลับระบุว่า ผู้เรียนมีปัญหาการอ่านและการเขียน การประเมินตนเองว่ามีปัญหาในระดับมาก

2. ปัญหาการจัดการเรียนรู้ด้านเนื้อหาหลักภาษาไทยของครูภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ครูสอนภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เห็นว่าปัญหาการจัดการเรียนรู้ด้านเนื้อหาหลักภาษาไทยอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเรียงตามลำดับจากมากไปน้อยดังนี้ ขั้นการวัดและประเมินผล ขั้นการจัดการเรียนรู้ และ ขั้นเตรียมการสอน

ขั้นเตรียมการสอน หัวข้อหลักภาษาไทยที่มีปัญหามากที่สุดสามอันดับแรกคือ เรื่องสระ อันดับสองคือ เรื่องอักษรนำ และอันดับสามคือ เรื่องการผันอักษรสามหมู่ทั้งคำเป็นและคำตาย **ขั้นการจัดการเรียนรู้** หัวข้อหลักภาษาไทยที่ครูมีปัญหาในการอธิบายและถ่ายทอดความรู้มากที่สุดสามอันดับแรกคือ เรื่องวรรณยุกต์ อันดับสองคือ เรื่องอักษร สามหมู่หรือไตรยางศ์ อันดับสามคือ เรื่องสระเปลี่ยนรูปหรือลดรูป และการผันอักษรสามหมู่ทั้งคำเป็นและคำตาย ส่วน **ขั้นการวัดและประเมินผล** หัวข้อหลักภาษาไทยที่ครูมีปัญหามากที่สุดสามอันดับแรกคือ เรื่องการผันอักษรสามหมู่ทั้ง คำเป็นและคำตาย อันดับสองคือ เรื่องวรรณยุกต์ และอันดับสามคือ เรื่องอักษร สามหมู่หรือไตรยางศ์

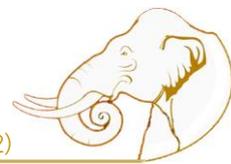
ผลสำรวจทั้งจากแบบสอบถามและการสัมภาษณ์ครูผู้สอนพบว่า เนื้อหาหลักภาษาไทยเรื่องอักษรสามหมู่ ทั้ง การจำแนกตามรูปและการผันเสียง รวมทั้งเรื่องวรรณยุกต์ทั้งรูปและเสียง เป็นหัวข้อที่เป็นปัญหามากที่สุด เนื่องจากผู้เรียนจำรูปอักษรและวรรณยุกต์ไม่ได้ หรือจำหลักการผันเสียงไม่ได้ ทำให้ออกเสียงผิดและถือเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ผู้เรียนอ่านไม่ออกและเขียนไม่ได้

ขั้นเตรียมการสอนเนื้อหาหลักภาษาไทยเป็นชั้นที่มีปัญหาน้อยกว่าชั้นอื่น ๆ เนื่องจากครูผู้สอนเห็นว่าเนื้อหาที่สอนเป็นความรู้พื้นฐานของเจ้าของภาษา ความสามารถในการอ่านและเขียนได้อย่างดีของผู้ใช้ภาษาย่อมเป็นเครื่องพิสูจน์ความรู้และความเข้าใจในเรื่องนั้น อย่างไรก็ตามความสามารถในการอ่านเขียนได้ถูกต้องนั้นต้องพิจารณาว่ามาจากสาเหตุใด ระหว่างการเข้าใจหลักเกณฑ์อย่างแม่นยำกับการมีประสบการณ์การใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน ครูผู้สอนที่มีความสามารถทางภาษาจากสาเหตุหลังจึงรู้สึกว่ามีปัญหาและต้องทบทวนหลักเกณฑ์เพื่อให้จัดการเรียนรู้ได้อย่างถูกต้อง ดังนั้นจึงพบค่าเฉลี่ยของปัญหามากขึ้นในขั้นการจัดการเรียนรู้ ตลอดจนครูที่ไม่ได้สำเร็จการศึกษาวิชาเอกภาษาไทยโดยตรงยังได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมในแบบสอบถามว่า “ตนเองไม่ได้อธิบายและถ่ายทอดความรู้ตามหลักภาษาไทย เน้นความเข้าใจของผู้สอนเป็นสำคัญ”

ส่วนขั้นวัดและประเมินผลที่พบปัญหามากที่สุดนั้น จากการสัมภาษณ์เชิงลึกพบว่า ครูส่วนใหญ่จะวัดและประเมินผลจากการทำใบงานหรือแบบฝึกหัด การสอบเก็บคะแนนตามตัวบ่งชี้ การทดสอบการอ่านและการเขียนของสำนักงานการศึกษาเป็นรายเดือน วิธีการวัดผลและประเมินผลเหล่านี้ยังไม่หลากหลาย เนื่องจากผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้ความสามารถต่างกัน จึงต้องใช้เครื่องมือการวัดและประเมินผลที่แตกต่างกันไป ผลวิจัยนี้ตรงกับงานวิจัยของอรรถพงษ์ ผิวเหลือง และคณะ (2563) ที่พบว่า ครูใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลที่ไม่หลากหลาย ทั้งยังขาดความรู้ความเข้าใจด้านเครื่องมือวัดและประเมินผล จึงไม่ได้วัดผลตามสภาพความเป็นจริง

การจัดการเรียนรู้ควรมีการตรวจสอบคุณภาพของผู้เรียน ผู้สอน และกระบวนการจัดการเรียนรู้เป็นระยะๆ (formative evaluation) โดยการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ครูผู้สอนสามารถนำผลการประเมินมาพิจารณาตรวจสอบว่า ผู้เรียนเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตรงตามวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ที่ตั้งไว้หรือไม่ นอกจากนี้การวัดและประเมินผลยังช่วยให้ครูผู้สอนวิเคราะห์และวิพากษ์ได้ว่า การจัดการเรียนรู้ของตนเองนั้นบรรลุผลหรือไม่ (summative evaluation) หากต้องการพัฒนา ปรับปรุง หรือแก้ไขจะปรับปรุงอย่างไร (ชลธิชา ศิริอมรพันธุ์, 2562)

ด้วยเหตุนี้ครูผู้สอนจึงเห็นว่า การจัดอบรมเทคนิคการวัดและประเมินผลให้ครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เป็นเรื่องจำเป็นมาก เนื่องจากการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ด้านการอ่านเป็นเรื่องยาก ซึ่งต้องใช้ความสามารถ

ของครูผู้สอนในการตัดสินใจและประเมินผลผู้เรียนอย่างเที่ยงตรง มีความยุติธรรม และมีความรอบรู้ในการประเมิน การอ่านอย่างแท้จริง

3. การเปรียบเทียบสถานภาพของครูภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีผลต่อปัญหาการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

เมื่อเปรียบเทียบสถานภาพของครูภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในด้านเพศ อายุ การศึกษา และ ประสบการณ์การสอนในโรงเรียนพบว่า มีเพียงปัจจัยด้านประสบการณ์การสอนในโรงเรียนที่มีผลต่อปัญหาการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ ครูภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มี ประสบการณ์ การสอนต่างกันมีระดับปัญหาการจัดการเรียนรู้ด้านวิธีการจัดการเรียนรู้และด้านเนื้อหาหลัก ภาษาไทยแตกต่างกัน

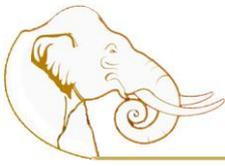
เมื่อพิจารณาโดยจำแนกตามประสบการณ์การสอนพบว่า กลุ่มครูที่มีประสบการณ์ 6-10 ปีเป็นกลุ่มที่ให้ คะแนนระดับปัญหามากกว่าช่วงอื่น ๆ จากการสัมภาษณ์เชิงลึกพบว่า กลุ่มตัวอย่างดังกล่าวส่วนใหญ่จะได้รับ มอบหมายให้เป็นหัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ซึ่งมีหน้าที่หลักในการจัดทำแผนและออกแบบเนื้อหา การเรียนรู้ ครูผู้สอนที่มีประสบการณ์ 6-10 ปีกลุ่มนี้จึงตระหนักถึงปัญหาการจัดการเรียนรู้และเห็นความสำคัญในการ หาแนวทางแก้ไขและพัฒนาการเรียนรู้อย่างยิ่ง กลุ่มที่ให้คะแนนระดับปัญหา รองลงมาคือ กลุ่มครูที่มี ประสบการณ์มากกว่า 15 ปี ครูหลายคนให้ข้อมูลว่ามีปัญหาเกี่ยวกับการใช้สื่อการเรียนรู้เนื่องจากในช่วงเวลาการ เก็บข้อมูลตรงกับช่วงการระบาดของโรคโควิด การจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนจึงจัดในรูปแบบออนไลน์ ตรงกันข้ามกับกลุ่มที่มีประสบการณ์ไม่เกิน 5 ปีซึ่งเป็นกลุ่มที่เพิ่งสำเร็จการศึกษา ค่อนข้างกับการใช้เทคโนโลยี และสามารถเข้าถึงสื่อเสริมการสอนในแพลตฟอร์มออนไลน์ ความสามารถดังกล่าวจึงเอื้อต่อการจัดการเรียนรู้ใน รูปแบบออนไลน์ แม้ว่ายังมีประสบการณ์การสอนมากเท่าไร ยิ่งทำให้ประสิทธิภาพของการสอนมีมากขึ้น เท่านั้น (Kini & Podolsky, 2016 อ้างถึงในสุพัตรา คำโพธิ์ 2560)

นอกจากนี้ยังพบประเด็นที่น่าสนใจคือ ปัญหาเรื่องครูที่ไม่ได้สำเร็จการศึกษาสาขาภาษาไทยโดยตรงจึง ขาด ความชำนาญในการสอนถือเป็นปัญหาที่พบคล้ายคลึงกันทั้งในงานวิจัยของณัฐพงศ์ เชื้อเพชร (2560) และ สุพัตรา คำโพธิ์ (2560) แม้ว่าจากการเปรียบเทียบปัจจัยด้านการศึกษามีผลต่อปัญหาการจัดการเรียนรู้ใน งานวิจัยนี้จะไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ (Sig 0.075) แต่จากแบบสอบถามปลายเปิดและการสัมภาษณ์ เชิงลึกพบว่า กลุ่มครูที่มีประสบการณ์การสอน 6-10 ปี และ มากกว่า 15 ปี เป็นกลุ่มที่ไม่ได้สำเร็จการศึกษาสาขา ภาษาไทยโดยตรง คิดเป็นร้อยละ 66.67 และ ร้อยละ 91 ตามลำดับ ครูผู้สอนทั้งสองกลุ่มนี้จึงมีปัญหาเรื่องการ ออกแบบบทเรียน เลือกวิธีการสอน และประเมินผลให้ตรงตามวัตถุประสงค์การเรียนรู้มากกว่ากลุ่มที่มี ประสบการณ์ในช่วงอื่น ๆ เมื่อสอบถามเกี่ยวกับวิธีการจัดการปัญหาพบว่า ครูใช้วิธีนำแผนการสอนของหน่วยงาน อื่นและบทเรียนสำเร็จรูปมาใช้ ซึ่งหากพิจารณาจะพบว่ามีใช้วิธีการแก้ปัญหาที่ตรงจุดนัก เพราะการจัดการ เรียนรู้และการประเมินผลสอดคล้องกับผู้เรียนในชั้นเรียนที่รับผิดชอบ ผู้วิจัยเห็นว่า การจัดอบรมเชิง ปฏิบัติการเกี่ยวกับวิธีการออกแบบแผนการสอนและการวัดประเมินผลให้เหมาะสมกับเนื้อหา หลักภาษาไทยในแต่ละ เรื่อง จะช่วยทำให้ครูมีแนวทางในการสอนหลักการอ่านการเขียนให้แก่ผู้เรียนได้ดียิ่งขึ้น

4. แนวทางการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

4.1 แนวทางพัฒนาครูผู้สอน

4.1.1 การส่งเสริมให้ครูพัฒนาตนเอง โดยเพิ่มพูนทักษะความรู้ที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ เพื่อจะได้จัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับศักยภาพของผู้เรียน นอกจากนี้ผู้บริหารโรงเรียนควรเห็นความสำคัญของ วิชาภาษาไทย กำหนดนโยบายการพัฒนาครูผู้สอนและการจัดการเรียนรู้ และจัดวิทยากรผู้เชี่ยวชาญให้ความรู้ด้าน

วางแผนการจัดการเรียนรู้และเนื้อหาหลักภาษาไทย ทั้งยังควรมีการติดตามการดำเนินการโดยการนิเทศการสอน ให้ครูทดสอบสอนตามแผนการสอนที่จัดทำ โดยมีวิทยากรให้คำปรึกษาและชี้แนวทางแก้ไขเมื่อพบปัญหา เพื่อให้ครูได้พัฒนาแนวทาง การจัดการเรียนรู้ต่อไป

4.1.2 การสร้างระบบพี่เลี้ยงในโรงเรียน กระบวนการสร้างระบบพี่เลี้ยงเริ่มจากให้กลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาไทยคัดเลือกครูเพื่อทำหน้าที่เป็น “โค้ช” คอยให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษา และช่วยเหลือทั้งเรื่อง การจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยให้ครูที่ไม่ได้สำเร็จการศึกษาสาขาภาษาไทยโดยตรงหรือครูที่ต้องการคำแนะนำ เพื่อยกระดับคุณภาพของครูภาษาไทย

4.1.3 การแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับเครือข่ายนอกโรงเรียน การอาศัยความร่วมมือของเครือข่าย โรงเรียนที่อยู่ในสังกัดหรือในเขตพื้นที่การศึกษาเดียวกันก็เป็นอีกแนวทางหนึ่งในการพัฒนาครูผู้สอนและช่วย แก้ไขปัญหาด้านการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาไทยของครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยโรงเรียนที่อยู่ใน เครือข่ายเดียวกันควรจัดกิจกรรมที่จะช่วยพัฒนาครูและการจัดการเรียนรู้ร่วมกัน

4.2 แนวทางพัฒนาผู้เรียนและการจัดการเรียนรู้

4.2.1 การวิเคราะห์ผู้เรียนรายบุคคล ว่ามีความพร้อมในการเรียนมากน้อยเพียงใด โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความรู้ความสามารถด้านการอ่านและการเขียน ผู้สอนควรวิเคราะห์ผู้เรียนก่อนเรียนเพื่อประเมิน ความสามารถและพื้นฐานความรู้เดิม วิเคราะห์ระหว่างเรียนโดยสังเกตจากพฤติกรรมการเรียนรู้ในห้องเรียนและ การให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบการอ่านและการเขียนอย่างสม่ำเสมอ และวิเคราะห์หลังเรียนโดยพิจารณาจาก ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ การวิเคราะห์ผู้เรียนรายบุคคลจะช่วยให้ผู้สอนมีแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ใน แต่ละหัวข้อที่เหมาะสมกับผู้เรียน

4.2.2 การจัดกิจกรรมเสริมการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน โดยเฉพาะกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาการอ่านและ เขียนโดยตรง ได้แก่ กิจกรรมการอ่านและเขียนสะกดคำเพื่อช่วยแก้ไขปัญหาและพัฒนาทักษะการอ่านและเขียน ของผู้เรียนควบคู่กันไป กิจกรรมการแต่งประโยคจากภาพหรือกิจกรรมการแต่งนิทาน แล้วนำมาเล่าสู่กันฟัง ซึ่งจะ ช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะการอ่าน รู้เรื่อง รู้จักจับประเด็นหรือใจความสำคัญ ตลอดจนฝึกการสื่อสารภาษาไทยทั้งการ เขียนและการเล่าเรื่อง เป็นต้น ส่วนผู้เรียนที่มีปัญหาการอ่านไม่ออกและเขียนไม่ได้สามารถใช้การเรียนรู้แบบ เน้นปัญหาหรือกรณีศึกษาเพื่อให้ผู้เรียนอ่านออก รู้ความหมาย และใช้เป็น โดยผู้วิจัยเสนอให้จัดกิจกรรมการสอน เสริมหลักการอ่านภาษาไทยเป็นรายวันและรายสัปดาห์ จำนวน 30-50 คาบ ที่เริ่มต้นจากการสอนเรื่องง่ายไปเรื่อง ยาก โดยสอนคำพยางค์สั้น (คำที่ไม่มีรูปวรรณยุกต์แต่มีเสียงวรรณยุกต์) กล่าวคือ แนะนำรูปพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ สอนการผันอักษรกลางที่ประสมด้วยสระเสียงยาวก่อน ได้แก่ สระเดี่ยว สระประสม และสระเกิน ตามลำดับ ต่อมาก็สอนการผันอักษรสูงประสมด้วยสระเสียงยาวดังกล่าว แล้วค่อยสอนการผันอักษรต่ำประสม ด้วยสระเสียงยาวดังกล่าว

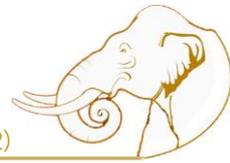
4.2.3 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ครูผู้สอนควรออกแบบการวัดและประเมินผลร่วมกัน ทั้งยังมีการประเมินข้อสอบโดยครูภาษาไทยและครูผู้สอนระดับชั้นเดียวกันในกรณีที่มีการบูรณาการข้ามวิชา รวมถึงหัวหน้าฝ่ายวิชาการของโรงเรียน อันจะทำให้เกิดกระบวนการการวัดผลและประเมินผลแบบหลายมิติ

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ มีดังนี้

1.1 แนวทางการพัฒนาครูผู้สอน เริ่มต้นจากการส่งเสริมให้ครูผู้สอนพัฒนาตนเองอยู่เสมอ ผู้สอนควรเพิ่มพูนทักษะความรู้เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนรู้ เช่น การศึกษาหาข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตร วิเคราะห์

เนื้อหาที่จะสอน ออกแบบวิธีการสอน และการจัดกิจกรรมอย่างเหมาะสมสอดคล้องกับเนื้อหาที่จะสอนในแต่ละคาบเรียน

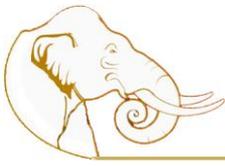
1.2 แนวทางพัฒนาผู้เรียนและการจัดการเรียนรู้ ควรมีการวิเคราะห์ผู้เรียนเป็นรายบุคคลทั้งก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน เพื่อให้สามารถจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับนักเรียนซึ่งมีความรู้ความสามารถต่างกัน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษากลุ่มตัวอย่างครูสอนภาษาไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในกลุ่มโรงเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่เข้าร่วมโครงการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและการพัฒนาท้องถิ่นโดยมีสถาบันอุดมศึกษาเป็นพี่เลี้ยงเครือข่ายในภูมิภาคอื่น ๆ เช่น ภาคเหนือ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคใต้ เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- กิ่งรัก จบศรี. (2561). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 1. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา*, 1(2), 6-17.
- จิตติขวัญ ภูพันธ์ตระกูล และคณะ. (2562). ปัจจัยที่ส่งผลต่อปัญหาอ่านไม่ออก-เขียนไม่ได้ วิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในเขตอำเภอเมืองยะลา จังหวัดยะลา. (รายงานวิจัยคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์). มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.
- ชลธิชา ศิริอมรพันธุ์. (2562). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนวรรณคดีไทยเชิงผลิิตภาพเพื่อส่งเสริมความรับผิดชอบและสำนึกทางสังคม. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต). มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ณัฐพงศ์ เชื้อเพชร. (2560). สภาพและแนวทางแก้ไขปัญหาการอ่านสะกดคำและเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2538). *การวิจัยเชิงปฏิบัติ*. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2563). *นโยบายสำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีงบประมาณ พ.ศ. 2563 OBEC'S POLICY 2020*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2564). *ระบบจัดการสอบ*. สืบค้นเมื่อ 11 กันยายน 2564, จาก <http://nt.obec.go.th/>.
- สำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2565). *สพฐ. ดิควารุทธการอ่านออกเขียนได้ให้เด็ก มุ่งแก้ไข Learning Loss พร้อมเติมเต็มคุณภาพทั่วประเทศ*. สืบค้นเมื่อ 30 กันยายน 2565, จาก <https://www.obec.go.th/archives678370>.
- สำนักทดสอบทางการศึกษา สำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2562). *คู่มือการประเมินความสามารถด้านการอ่านปีการศึกษา 2561*. สืบค้นเมื่อ 10 มกราคม 2565, จาก <https://www.facebook.com/bet.obec.go.th/posts/1177401715758767/>.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560-2579*. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2553). *แนวทางการนำจุดเน้นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนสู่การปฏิบัติ*.

กรุงเทพมหานคร: สำนักคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.

สุพัตรา คำโพธิ์. (2560). *การจัดการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยของครูระดับประถมศึกษาที่สำเร็จการศึกษา*

ไม่ตรงวิชาเอก จังหวัดปทุมธานี. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อรรถพงษ์ ผิวเหลือง และคณะ. (2563). *สภาพการจัดการเรียนรู้ของครูภาษาไทย: แนวทางในการแก้ปัญหา*.

MBU Education Journal: Faculty of Education Mahamakut Buddhist University, 8(2),